A°. 1839. N°. 37.

DONDERDAG DEN 9den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Mei 1839.

(20047) Alzoo JEAN FRANÇOIS FAVEREIJ, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje NOOIT VOLMAAKT, gelegen aan de rivier *Suriname*, af- en op naam van Plantaadje MONTRÉSOR over te doen schrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim* zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Mei 1839.

(20046) Alzoo JOSEPH TYNDALL, Eigenaar van de Plantaadje NURSERY, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land, groot *Vijf Honderd* akkers, gelegen achter de Plantaadje NURSERY voornoemd.

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren, beter regt te hebben dan genoemden JOSEPH TYNDALL, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal *ad interim* zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, het Schip *Concordia*, Kapt. B. J. Wijgers, van Amsterdam, hebbende 36 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. Wm. E. Herrick, van Wilmington, hebbende 30 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 2den, de Engelsche Schoener *Guiana*, Kapt. G. M. Forbes, naar Demerary.

Den 6den, het Schip *Anthonia*, Kapt. E. Speelman, naar Amsterdam, lading: 233 vaten Suiker en 20 balen schoone Katoen.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 12den Maart, het Schip *Suriname*, Kapt. R. van der Meij. — Idem, het Schip *de Harmonie*, Kapt. D. Spreeuw. — Den 21sten, het Schip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Radeloff. Idem, het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper. — Idem, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg. — Allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 23 Maart 1839.*)

NEDERLANDEN.

HAARLEM, *20 Maart.*

Den 18den zijn de beraadslagingen van de Kamer der belgische vertegenwoordigers nog niet, gelijk de vredesgezinden zich hadden voorgesteld, ten einde gebragt. De heer Lebeau heeft zijne medeleden op nieuw doen opmerken, dat Belgie geen ander erkend bestaan kan hebben, dan zoodanig als het bij het tractaat van 1831 en bij het gewijzigde ontwerp van 1839 is omschreven, en zich derhalve aan deze harde noodzakelijkheid moet onderwerpen; — dat alle verdere tegenstand niet dan verwikkeling en ten laatste vijandelijkheden zal baren, — en dat Belgie, indien het zoo verre mogt komen, gewisselijk zijne zelfstandigheid daarbij zoude verliezen. Hij heeft begrepen, zich bij deze gelegenheid te moeten verzetten tegen de onzinnige taal der tegenstandsgezinden, even als of de bewoners van Limburg en Luxemburg, die op nieuw onder het oppergezag van Z. M. den Koning der Nederlanden moeten worden gesteld, aan eenen tweeden Nero zouden worden overgeleverd, en heeft openlijk verklaard, dat genoemde monarch menigvuldige blijken had gegeven, van zich, bij het behandelen van de belangen van het oogenblik, om geene vroegere beleedigingen te bekommeren.

De minister Willmar heeft 'er zich op toegelegd, om zijne medeleden te doen gelooven, dat de eer van het belgische leger 'er geenszins mede gemoeid was, indien de gedeputeerden, zonder tegenstand te bieden, in eene vordering toegaven, welke zij niet, dan zonder groote bezwaren en gevaren, zouden kunnen volhouden. Hij heeft zich inzonderheid wegens het in belgische dienst opnemen van den poolschen generaal Skrynecki pogen te verontschuldigen, en verzekerd, dat dit een gevolg is geweest van onderhandelingen, die reeds in 1834 waren aangeknoopt. Of de minister in dit zijn doel geslaagd is, wordt door menigen onpartijdige in twijfel getrokken, en velen oordeeelen steeds, dat, indien het bewind van prins Leopold niet vastelijk besloten had, om tot het uiterste vol te houden, het naar Belgie roepen van dien veldheer als een groote misslag moet worden beschouwd. Op betere gronden heeft de minister de belgische officieren kunnen verzekeren, dat zij geene vrees behoeven te voeden van zonder brood te geraken, uithoofde van het overgroot aantaal officiers-plaatsen, welke nog heden ten dage onvervuld zijn gebleven.

Eindelijk zijn de vredesgezinden tot het besluit gekomen, om het sluiten der beraadslagingen te vorderen, en is, bij hoofdelijke stemming met 61 tegen 36 stemmen, daartoe besloten.

Als toen hebben de tegenstands-gezinden eene uiterste poging aangewend, om, door het beraadslagen over amendementen, het nemen van een besluit op nieuw te doen vertragen. Het eerste amendement waarover behoorde te worden gehandeld, was dat van den heer Pirton, waarbij het uitstellen van het nemen van eenig besluit bepaaldelijk was voorgedragen. Deze gedeputeerde, die gezworen heeft, van ingeval van afstand, met zijne zonen, in Limburg of in Luxemburg te willen gaan vestigen, heeft ditmaal verlangd, dat men zich nog eens aan Frankrijk zoude wenden, en heeft verklaard, dat, indien Frankrijk op nieuw weigerde hulp te bieden, hij een der eersten zoude zijn, om het gewijzigd tractaat aantenemen. Zekere van den Bossche heeft dit amendement willen ondersteunen, en daartoe een dik boekdeel uit de zak gehaald, waarvan het gezigt alleen de aanwezigen groote schrik schijnt te hebben aangejangd, zoodat zij zich hebben gehaast, om het amendement te verwerpen.

Daarop heeft de Kamer, op voorstel van den heer Dolez, met 39 tegen 35 stemmen, besloten, om over geene andere dan de reeds voorgestelde amendementen te beraadslagen, ten einde de tegenstandsgezinden buiten de mogelijkheid te brengen, om langs dien weg het nemen van een eind-besluit te verhinderen. Hierop heeft men de bijeenkomst tot den volgenden dag moeten uitstellen, omdat de meeste leden zich verwijderden, en de meerderheid daardoor onzeker konde worden.

Gisteren heeft men de beraadslagingen hervat over de amendementen van de heeren Peters en Pollenus, houdende, dat het gewijzigde tractaat niet zoude worden aangenomen, dan onder den uitdrukkelijken waarborg, dat aan de bewoners van Limburg en Luxemburg hunne burgerlijke en kerkelijke vrijheden zouden verzekerd blijven. Het behoeft geen betoog, dat het aannemen van dergelijke bepalingen alles op losse schroeven zoude hebben gesteld, en desniettegenstaande zijn dezelve met slechts 53 tegen 44 stemmen verworpen. Alstoen is men tot de stemming over de voorgestelde wet, ter aanneming van het gewijzigde tractaat, overgegaan. Dezelve is ordelijk ten einde gebragt, en bij den uitslag is gebleken, dat de wet met 58 tegen 42 stemmen is *aangenomen*. Slechts een der leden ontbrak, namelijk de heer Trentesaux, die zwaar ziek was; — de heer H. de Broeckère, ofschoon zeer ongesteld, had zich naar de vergadering laten brengen, om zich voor de wet te verklaren, en de leden zijn bij deze gelegenheid geenszins met persoonlijke mishandeling bedreigd geworden, even als in 1830, bij de voordragt om het geslacht van Nassau van de regering uittesluiten, indien zij zich mogten vermeten van tegen de vordering der revolutinairen te stemmen.

De heer Gendebien heeft terstond daarop zijn ontslag als lid der Kamer ingediend. Hij is een bemiddeld man, die reeds vroeger zijn oogmerk heeft geopenbaard, om daartoe overtegaan. De studerende jeugd heeft hem zaturdag een nacht-muziek willen geven, doch de politie heeft dit verhinderd. Bij de stemming zeide hij 380,000 maal neen te willen zeggen voor elken landgenoot dien men verkocht.

De grootste zwarigheid is alsnu door de vredesgezinden overwonnen; immers zij houden zich verzekerd van eene afdoende meerderheid in den Senaat, ofschoon dan ook de senateur Cassiers zich wat te verre moge hebben ingelaten met de Potter, die thans niets minder beoogt dan het verwekken van eene nieuwe omwenteling in Belgie, ten einde vorst Leopold te verjagen en eene republiek te stichten.

Alles is in Brussel, zoo binnen, als buiten de vergadering, zeer rustig afgeloopen, en men heeft, naar het schijnt, zelfs geene buitengewone maatregelen van politie noodig geoordeeld.

BELGIË.

BRUSSEL, *20 Maart.*

In het *Journal d'Anvers* leest men het volgende:

De aanneming van het traktaat door de kamer der vertegenwoordigers zal een einde maken aan de ongerustheid en den angst, waarin het land te lang is gelaten geworden, want aan de goede geneigdheid van den senaat, naar welken het ontwerp een uur na deszelfs aanneming door de kamer der vertegenwoordigers is verzonden, valt niet te twijfelen. De senaat zal zich nog deze week in denzelfden geest verklaren, aangezien deszelfs leden waarschijnlijk hebben begrepen, dat er noch voor noch tegen verder iets kan worden gezegd, wat niet bereids herhaaldelijk is aangevoerd in de langdurende beraadslagingen der kamer, welke de senateurs gelezen en bestudeerd hebben.

Ongetwijfeld zullen nu krediet, nijverheid en koophandel, die, zoo lang in onzekerheid en kwijning hebben verkeerd, zich vreedzaam wederom aan derzelver verschillende verrigtingen overgeven; in een woord, al de springveren van welzijn en voorspoed eens volks zullen nieuwe kracht ontvangen, den tegenstrevers toonen hoe zeer zij ongelijk hadden met te wanhopen aan de toekomst van een land, dat zoo vele hulpbronnen bezit, en met welke ijlhoofdigheid zij moeten zijn geslagen geweest, om de zegeningen des vredes en der bevestiging onzer onafhankelijkheid zoo bedachteloos te verstooten.

Hoe vele redenen om de gisteren door onze vertegenwoordigers uitgebragte, zooveel beteekenende stem te zegenen en de hoop te herlevendigen van iederen, zijn vaderland opregtelijk beminnenden Belg, want van heden af aan kan men Belgie eerst beschouwen als definitivelijk geconstitueerd en in den rei der onafhankelijke staten opgenomen, — een voordeel, hetwelk onze voorzaten, door hunne revolutien ten tijde der Spaansche en Oostenrijksche heerschappij, niet hebben kunnen verkrijgen.

GROOT-BRITTANNIË.

LONDEN, *21 Maart.*

De verbitteringen, hier te lande bestaande omtrent de houding en handelwijs van Frankrijk in Mexiko, geeft zich gestadig lucht door woordenwisselingen in het parlement. Thans heeft lord Sandon in het Lagerhuis op nieuw deze zaak ter bane gebragt en wel bij eene kernvolle rede, waarin hij het beuzelachtige van den oorsprong der Fransche eischen aantoonde. Hij stond vooral bij het zonderlinge gedrag stil, dat de blokkade der Z. Amerik. havens zonder voorafgaande oorlogsverklaring bewerkstelligd werd. Die maatregel had de grootste beduchtheid bij den Britschen handel verwekt, te meer daar de regering zich die zoo weinig scheen aan te trekken. De blokkade was alleen verzacht, ten gevalle van de Amerikanen, die kapers dreigden in zee te zenden. Zij scheen eigenlijk ingesteld om een tweede bedrijf van het spel van Algiers te spelen. De edele lord verlangde althans de overlegging van de briefwisseling des ministers over deze aangelegenheid.

Lord Palmerston had geen bezwaar om de briefwisseling over te leggen, die hij met onze kooplieden deswege had gevoerd, maar wel die tusschen hem en het Fransche kabinet had plaats gegrepen. Over het geheel stemde hij met Lord Sandon's beweringen in, wat het staatsregtelijk begrip der zaak betrof, maar hij moest toch aannemen, dat er een staat van vijandigheid had bestaan; de Fransche admiraal had voorwaarden gesteld, die niet waren aangenomen. Geen minister der kroon had meer dan hij verlangd den handel te beschermen. Hij wilde Frankrijk niet verdedigen. Maar hem dacht, dat het kwalijk voegde vreemde regeringen in het parlement te gispen; dit bragt verbitteringen voort en benadeelt slechts Engelands belangen. Er bestond aan de zijde van Frankrijk geen plan, om eene vaste bezitting in Mexiko te erlangen. Deswege had hij de volkomenste verzekeringen. De Britsche magt, naar de Mexikaansche wateren gezonden, was geschikt om zedelijk klem aan onze pogingen bij te zetten.

De oppositie liet nog niet los, en de ministers moesten nog menig hard woord er over hooren, dat zij niet vroeger eene geduchte magt naar Mexiko hadden gezonden, als wanneer welligt de zaken tusschen Frankrijk en dat gemeenebest zoo ver niet zouden gekomen zijn. De Alderman Thompson las een brief van een koopman uit Veaa Cruz voor, waarin over den vervallen staat des Britschen handels aldaar zeer geklaagd wordt. Sir Robert Peel zeide, dat, als onze magt en ons karakter in de worsteling in Amerika te niet gingen, het gezegde van Canning een ijdele klank zou geweest zijn, dat hij de nieuwe wereld tot leven had geroepen, om de oude in evenwigt te houden.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, *17 Maart.*

In de bureaux van ons ministerie van oorlog wordt voortdurend eene ongewone bedrijvigheid opgemerkt. De overal bestaande vooruitzigten van vrede en de veelvuldig gegeven verzekeringen wegens het behoud van denzelven laten wel niet toe ingang te verleenen aan de bezorgdheid, door welke angstige gemoederen zich te ligtvaardiglijk laten bevangen, maar onder de zwevende omstandigheden ziet onze voorzigtige regering zich toch genoopt, om maatregelen bij de hand te nemen, die voor alle gebeurtenissen berekend zijn. Onder de geruchten, welke hier in omloop worden gebragt om aan ijdele vrees ingang te verschaffen, merkt men inzonderheid dit op, dat Lodewijk Filips moet besloten hebben, om wanneer hij mogt gedwongen worden een ministerie aan te nemen, dat niet met zijne grondstellingen strookte alsdan zijne kroon ten behoeve van den Hertog van Orleans neder te leggen.

De Koning heeft aan den beeldhouwer Kiess eene som van 5000 rth. geschonken voor een onlangs smaakvol voltooide groep amazonen. Deze uit erts gegoten beelden, zullen voor het muzeum worden geplaatst, hetwelk geene geringe kosten, men zegt 40,000 rth., zal veroorzaken, waartoe naar men verzekert eene inschrijving zal worden geopend.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.